FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT FRANCIS G. JACOBS

föredraget den 30 mars 2000 *

1. Detta mål avser en begäran från kommissionen om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) [1] genom att inte införa ändringar i artikel 257.1 i franska Code de douanes (nedan kallad tullkodexen) vad gäller rederier inom gemenskapen som omfattas av artikel 1.1. i förordningen.

2. Artikel 1.1 i förordningen har följande lydelse:

"Från och med den 1 januari 1993 skall frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom en medlemsstat (cabotage) gälla för rederier inom gemenskapen vilkas fartyg är registrerade i en medlemsstat och förs under denna stats flagg, förutsatt att fartygen uppfyller de villkor för att få utföra cabotage som gäller i den sistnämnda medlemsstaten, inberäknat fartyg registrerade i Euros så snart detta register godkänts av rådet."

3. Vissa undantag har gjorts med avseende på Frankrike i artikel 6, som har följande lydelse:

"1. Följande sjötransporttjänster, som utförs i Medelhavet och längs Spaniens, Portugals och Frankrikes kuster, är tillfälligt undantagna från tillämpningen av denna förordning:

— kryssningstrafik, fram till den 1 januari 1995,

* Originalspråk: engelska.

1 — EGT L 364, 1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 203.

— transport av strategiska varor (olja, oljeprodukter och dricksvatten), fram till den 1 januari 1997,

— trafik som utförs av fartyg mindre än 650 bruttoton, fram till den 1 januari 1998,

— regelbunden passagerar- och färjetrafik, fram till den 1 januari 1999.

2. Öcabotage i Medelhavet och cabotage till och från Kanarieöarna, Azorerna och Madeira, Ceuta och Melilla, de franska öarna längs Atlantkusten och Frankrikes utomeuropeiska departement är tillfälligt undantagna från tillämpningen av denna förordning fram till den 1 januari 1999.

3. ..."

4. Den franska lagstiftningen om cabotage finns i den franska Code de douanes (tullkodexen) av den 11 maj 1977. I artikel 257.1 i tullkodexen föreskrivs att transporter som utförs mellan hamnar i Frankrike (moderlandet) är förbehållna fartyg som för fransk flagg. Den minister som är ansvarig för frågor avseende handelsflottan kan emellertid ge ett utländskt fartyg tillstånd att utföra en viss bestämd transport.

5. Den franska regeringen medger att tullkodexen i dess befintliga skick inte överensstämmer med förordningen och att lagförslaget med ändringar av tullkodexen ännu inte har antagits. Frankrike gör emellertid gällande att två åtgärder har vidtagits. För det första har ett cirkulär (cirkulär nr 93-S-030 av den 19 mars 1993) som återger innehållet i förordningen offentliggjorts i *Bulletin officiel des douanes* (nationell tidskrift om tullar) nr 1139 av samma datum. För det andra finns en fotnot till artikel 257 i tullkodexen som hänvisar till förordningens hela titel (men inget mer).

6. Kommissionen har uppgivit att varken cirkuläret eller fotnoten avhjälper underlåtelsen att ändra tullkodexen. Jag är av samma åsikt. Enbart en ändring av den fördragsstridiga lagstiftningen kan undanröja underlåtelsen. Såsom domstolen har slagit fast kan nationell lagstiftning som

strider mot gemenskapsrättsliga bestämmelser, även om dessa är direkt tillämpliga, endast avhjälpas genom tvingande nationella bestämmelser med samma rättsliga dignitet som de bestämmelser som skall ändras.[2] Det är uppenbart att cirkuläret inte kan avhjälpa underlåtelsen att ändra tullkodexen.

7. Vad gäller den fotnot till artikel 257 i tullkodexen som hänvisar till förordningen anser jag att den är fullständigt otillräcklig, eftersom artikeln i sig strider mot förordningen. Domstolen har slagit fast att "principerna om rättssäkerhet och skydd av enskilda kräver att inom områden som omfattas av gemenskapsrätten skall medlemsstaternas lagstiftning vara otvetydig för att berörda rättssubjekt på ett klart och tydligt sätt skall kunna identifiera sina skyldigheter och rättigheter och för att nationella domstolar skall kunna säkerställa att dessa rättigheter och skyldigheter garanteras".[3] Det är uppenbart att dessa krav inte uppfylls genom bestämmelserna i tullkodexen.

2 — Dom av den 15 oktober 1986 i mål 168/85, kommissionen mot Italien (REG 1986, s. 2945), punkt 13.

3 — Dom av den 21 juni 1988 i mål 257/86, kommissionen mot Italien (REG 1988, s. 3249), punkt 12.

Förslag till avgörande

8. Jag anser följaktligen att domstolen skall meddela följande dom:

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage), genom att inte införa ändringar i artikel 257.1 i franska Code de douanes vad gäller rederier inom gemenskapen som omfattas av artikel 1.1 i förordningen.

2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.